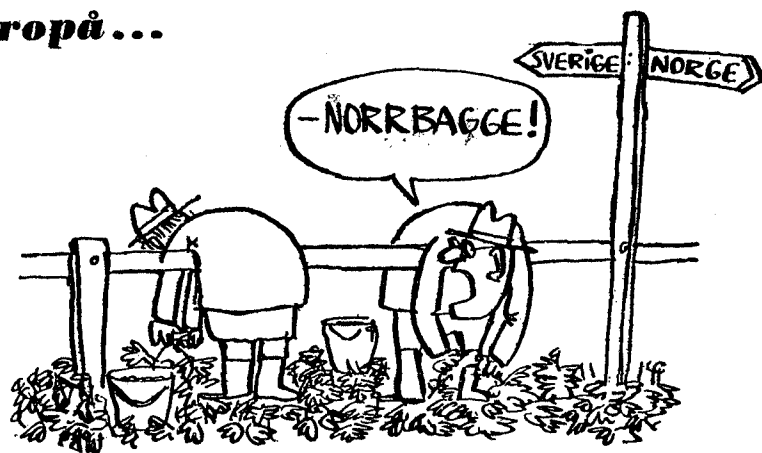

Apropå...

... stora hjortronkriget

Sommerfjellets gleder på en annen måte.

(Expressen)

Kloke ord...

A vente på en glede er også en glede.

G. E. Lessing.

Følg alltid din innskytelse når det gjelder å glede andre.

Hanna Winsens.

Det skal friere, rikere sinn til å glede seg over andres mer enn over eget.

Barbra Ring.

Sorgen er kort, men gleden er evig.

Schiller.

Når en stor stein faller, følger mange etter.

Sveitsisk ordspråk.

Fjelltoppen er nær, veien dit lang.

Polynesiske ordspråk.

Høye fjell kaster lange skygger.

Klag ikke under stjernene på manglende lyspunkter i ditt liv.

Wergeland.

Vil vi kunne bevare villreinen?

ØYSTEIN MØLMEN

Norge, eller rettere sagt noen områder i Sør-Norge, er nå de eneste steder i Europa hvor det finnes villrein igjen. Vi må enten til Alaska eller til den asiatiske del av Sovjet for å finne tilsvarende villreinstammer.

Det er derfor naturlig å stille spørsmålet, tar vi tilstrekkelig vare på villreinen eller skal vi oppleve at også den om en tid vil bli å finne på den stadig voksende liste over utdødde dyrearter.

Mange som i dag er beskjeftiget med villreinens ve og vel, vil svare at den har ingen framtid i vårt land, hvis det ikke omgående treffes effektive tiltak for å verne dens miljø.

Villreinen er uten tvil en av de dyrearter som setter de strengeste og mest spesielle krav til sitt oppholdsområde. Den har liten evne til å tilpasse seg nye forhold, og livsmønstret synes ikke å være endret så langt tilbake det er mulig å følge historien.

Den forlanger store sammenhengende fjellområder med vann, elver, breer, sommer- og vinterbeiter, og ikke minst fjellets naturlige ro. Slike områder og med slike kombinasjoner har vi meget få av, og de vi har blir etterhvert mindre og mindre. Veier, kraftlinjer, vassdragsreguleringer, hytter og tilhørende trafikk og forstyrrelser, representerer en stadig økende trusel mot våre villreinstammer. Bit for bit «spises» våre områder opp og til slutt er en grense nådd da reinens spesielle krav til biotop ikke lenger finnes og den forsvinner. Skremmende eksempler har vi f.eks. fra det engang så storslagne Snøhettaområdet. Her har vi eksempler på hva som skjer når reinens trekkveier, som den slavisk har fulgt i hundrevis av år, blir skåret over av veier, kraftlinjer, reguleringsbassenger m.v. Selv om det i Snøhettafeltet kan pekes på andre uheldige omstendigheter som f.eks. nedslitte beiter, er det ingen tvil om at det er de mangfoldige naturinngrep som har forårsaket at store og tradisjonelle villreinområder nå ligger tomme.